

ای شاعیر : غهرب پشده‌ری

- 1 -

تو دریای خلیجی ، منی دهست و پنجه است په
-مکوت ، ناخوشه ناسه م ، له کوئی دا ههوای گیشتنه مه بست
نهند کیشی ... تو سروهه باش شه مالی به رهوی کز و پیوه ند
منی سرهه لدانی که سایه تیم هلت کرد و . له کهل یه که م
ههناسهی دا جزیلکی گپیکی مه زنی له ههناومدا دا گیرساند .
بیستاده سوو تیم ، وورده وورده ده بم به کولوچاریکی دیکه ش
زیندو و ده بمه وه ، گه شه ده که م و مه شخلم در
علاقی کردن وهی تالی سردنه می هر زه کاریم ده دات . تو
بهینی خه می همیشه بیمی و هممو ساتنی له گه لدای و گه وده
ههی .. ئاره زوو ده که ی سرهه تای گراوی له یاد نه چوبی ، تا
ههی رازی زیندووت په رده هی فه راموشی به سه را برد و دا
دهم و چاریکی دی یه که م گه ردیله ی ژیانی نه وینیم
سرهه لداته وه . بهر لوهه ی گه ردی دهق نووشتاو خول
سـرهـکـهـ وـتـوـهـ کـانـ هـلـدـهـ مـهـ وـهـ ، دـهـلـیـمـ ... سـهـرـنـجـهـ کـانـمـ
ـدـوـایـ خـوـشـهـ وـیـسـتـیـتاـ وـیـلـبـوـونـ وـنـهـ نـجـامـ لهـ تـرـوـپـکـیـ
ـخـواـسـتـداـ ، لـهـ گـهـ لـجـلـیـوـهـ نـازـیـ حـزـتـداـ بـهـ یـهـ کـهـ یـشـتـنـ ، بـوـیـهـ
ـوـشـهـ اـیـ پـیـرـوـزـیـ سـهـرـکـهـ وـتـنـ بـهـ گـوـیـتـ دـاـ دـاـ ، تـوـشـ وـهـ
ـفـرـیـشـتـهـ یـهـ کـیـ نـاسـمـانـیـ بـزـهـیـ بـهـ روـوـتـداـ بـهـ شـبـیـتـهـ وـهـ ، بـهـ دـهـ نـگـ
ـکـارـوـانـیـ دـلـهـ وـهـ هـاتـیـ ، بـارـگـهـ بـوـنـامـادـهـ کـردـ ، بـهـ وـشـیـوـهـیـ تـادـواـ
ـمـنـزـلـ پـشـوـ نـهـ دـهـیـ وـهـ رـبـیـیـ وـهـ تـرـسـیـ ، وـانـهـیـ پـیـرـوـزـیـ
ـنـوـینـ فـیـرـیـیـ ، بـوـیـهـ بـهـ تـاسـهـ وـهـ دـهـمـ نـاـ بـهـ گـوـیـمـ وـهـ ،
ـکـوـتـ : « خـوـشـمـدـهـ وـیـیـ » . ئـرـیـ بـوـنـهـ مرـدـمـ یـاـ بـوـنـهـ فـرـیـمـ ..
ـچـونـکـهـ دـهـ تـزـانـیـ منـ دـهـ مـیـکـهـ شـهـ یـدـایـ بـیـسـتـنـیـ نـهـ وـوـشـهـ یـهـ مـ ..
ـکـهـ لـهـ لـامـ وـهـ سـرـوـشـ وـابـوـ ... ئـوـهـتـ لـهـ یـادـهـ کـهـ چـهـ نـدـ دـهـ مـیـکـهـ
ـدـهـ دـهـ رـیـایـ خـلـیـجـیـ چـاوـیـ کـهـ لـاـوـیـزـتـداـ کـهـ وـتـوـمـهـ مـهـلـهـ ، ئـهـ گـهـ
ـنـهـ وـبـزـهـ نـیـگـایـیـ دـوـورـیـ چـاـوـمـ نـهـ بـوـایـهـ ، هـلـبـهـ تـاـ ، تـاـکـهـ بـنـجـیـ خـوـ
ـقـوـتـارـکـرـدـنـ بـهـ دـهـ سـتـهـ وـهـ دـهـهـاتـ وـهـ دـلـ مـانـدـوـومـ لـهـ لـیـدـانـ
ـدـهـ کـهـ وـتـ ، بـوـیـهـ هـرـزـوـوـ وـهـ لـامـیـ رـهـزـامـهـ نـدـیـمـ ، کـرـدـهـ مـلوـانـکـهـیـ

- 7 -

یه ته‌نیا شه قامه که‌ت به کولدا داوه ، بُوكوئی وَ وورد

سوزی دیرینم بیت وه سوی ، ئاهیکم پیدا بیت وه . ده زانی نه و کاته ای له به ردهم شوره بی قه راغ بوباری که فجه رینی بالاتدا هاته کو ، گفتی خوش ویستی راستت پیدام ، ئازایانه که وتمه دهست سنوری ته پهی دل و دهسته و هستاني خه بالم له بردام تخت بیون ، ئاسووده بیم به شه مالی برووت بی که نی ... نه دی پیم نه گوتی :

« رهنگه نه زانی ، یان یادت له گەل شتی دیکدا په رت بوبی . شدم نه تکری ... دهه سته چەپکه نیزگزی شیعمرت بوده که ملوا نکه مرواری و گردنی کیلتی پیده رازینه وه ، تو شاینه نی نازی ، له هله لورکه حزه کانمدا بیزی . ئه وا هاوینه ، هاوینیش ده دیکی له من به ئازاره و زور له میزساله ئه ونده شهیدای سه رما و سوله و سه قهتی زستان نه بیوم ...

- ۲ -

- ئیستا له کوئی ؟ ... له گەلدای ! ... دوری یا نزیکی ... !
- بو هر ئه و قسمیه دو باره ده که یوه ! ... تو له کوئی ، من له ویم ... وک دار بې پوو به خاکی ئاره زووتدا شور بیو مه کانی له شت ئاوده دریم ، به لام تو نزیک ده پوانی ... سه پر دی یه دهست !
- ئه وه ملنی ... من و ته نیابی و شهوله کوپی زیکری تودا خه تمی لیقای پاکت ده کین ... که چی دوو دلم ئه ستیره ئی وینم له ئاسمانی بەرینتا بخزی .

- دوو دل مبه ، ناخزی ، ئه وهیان له دهست خومدایه .. له وقسانه داب بیوین ون بیوی ، که ئاپرم ذایه وه ، ده شتھ کات کردى بیووه باوهش و ، له دامیئنی چیادا بەرە په وەزه کان هنگاوی خیرات ده اویشت .. بەرە و ئاسو که ردنیت هەلینا بیو .. شه ونمی ئه و بەیانی یه دوای بیون و بەهەلیان ، فینکییان بەگونات دە بەخشی .. بەهەرجى هیزت هە بیو تە کانت دەدا خوت ، بە دواتدا هاتم هنگاو ، هنگاو نزیک بیو مه وه ، نزیکتر ، تاب بیو مه پەپوله ده دی چراي پوشنت .. دهسته ملانی ی بیوم ، بە تاسو وه بەرە و پیری ئه و خو سووتانه مەزنه هاتم ، بیوی له هەممو قرچە یه کدا خوش ویستی یه کی هیزا لە دایك ده بی و نە مری منیش تومار ده کات .

۱. نوقل : نه و ئالغىمته بەھەمەندىمە کە ، غەریب ، ی لە قەبیلکی خو خوارىنە وه ، هینلە دەرنی .

وورد هنگاوە کانت سینه بی کە دەشیلەن ، بۇ نازانی نه و هنگاوانتەت ، تۈرە و منى سەرگەر دان بەند دەکات ، سەرەداوی تۈرى بەندىپى کراوم وەک دەسرازە مەندال ، له ناو لانکە بۇزگارى را بىردوو شەتە کى دام . كە دېمە و سەر خوانى را گۆزىزراوی بەر دەم ، لە خۇم دەپرسى ، ئاخودەستى قەدەر هە وینى پەنج بە با چۈونم بیو ، بیوی دەفتەری يادگارە کان بیونە خۇداک ولرفە ئاگر ، هەرە مان ئاگر پېخە فەلىنیابى دېری و گولى بە هارى ئالى بىستۇرى ئومىدی بەر واند و دەشتى بەر اوی خۆزگە کرده ساکە بە يار وە تا نەرمە بارانى سەرسنگى ئاسولە گۇنای بېزانى كۆيىستانى دلم تۈراند ، بیوی بېپارمدا تابلۇرى تاوانىك بە خشىنەم و لە بەر دەم دادگائى دادى تودا سەركىز وەستابى و چاوه بروانى فرمانى لە سىدەرەدانى بى ... ئەدى چارەنۇس كىرىدى و لە بىر دەر دەنى شابى گۇشادىيان سازدا . ئیستا سەری کاسىم هنگاوی بەرە بېر وانم دەزمىرى ... تاجارىكى دى پەر دەن ئەپەن ئەپەن ئەپەن دەستە وەستام نە دېری ، ئەدى ئە وە مۇولە خۇ بىر دەن ئەپەن ئەپەن ئەپەن سەرمەشقى ئە وینىكى ئالى بى ؟ بە كرده وە سەلەن دەن کە شايەنی ئە وە ئە دەر وەستى سەگى هارى لېك دابران هاتى .. لە چاوى چاچنۇكە کان سلت نە كرده وە . مۇرى بى ئابروپىت نا بە ناوجە وانيانە وە . ئیستاش نە و بۇزىم لە يادە وەک كېزىكى ئازا بىلەنی دەستە وە كەرىت دان او بە وشىوھە وە دەنگ هاتى :

« دەتانە ئى تانە ئى پەشى دامىنستان بە ئىمە بىرىن . دەبى بىزانن ئىمە لە گەل هەستى خە سېوتاندا يەك ئاگرىنە وە . ئىمە ئادەمیزادى تواون . باوھەر لە فەرەنگاندا بارى كردووە . لە بوانگە بۇوي دزېوتان بۇمە بەست دە بوانن ، دەتانە وى وەک كە رستە بىمانگۈرنە وە ، يان دەستى پىسى لە رزۇكتان دە بى وى چېنۇكى بى شەرمى بىرى ... نا ... ئىمە لەوانە بىلا ترىن ؛ بۇيە من لە بىرى هە مۇۋە وانە ئى وەك من ، ئابروپان نغۇرۇدە كەم ، لە دامىئنی شەرما لاکى مردارە وە بۇوتان دە خەمە ناو بىرى لە ياد چۈونە وە ، مېزۇوی ناپەسە نېتان تومار دە كەم .. چاک دە زانم كە هە وەس كەننە سە ماڭەری سەر شانۇر ئەپەن ئەپەن دۇرپا و وەک قەل دە قرىنن .. بە لام دەن ئەپەن لە بىلەن ئەپەن ئەپەن ماناندا دۇرپاون .. ئەدى هەر بیوی هانام بۇھىنای و پیم گوتى :

دەوەرە لام ، تانىكاي كزو وىلەم بە دەورى بالاتدا بگەرىت ،